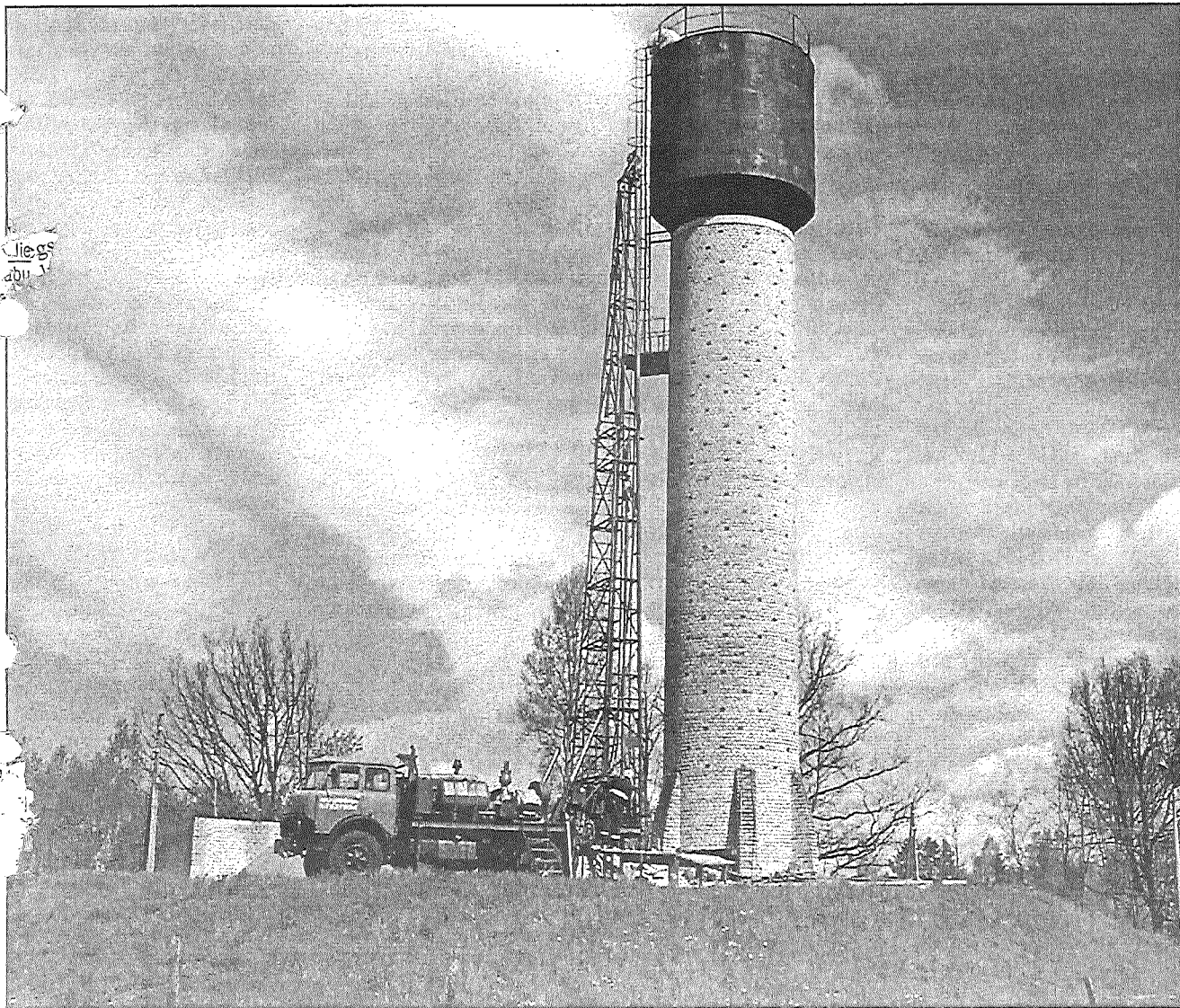

Pelēčos īsteno ūdenssaimniecības uzlabošanas projektu

● SIA «Apollo D» speciālisti Pelēčos veido dziļurbumu, kas kompleksā ar jaunajām atdzelzošanas ietaisēm ievērojami uzlabos dzeramā ūdens kvalitāti ciematā. Projektā paredzētos darbus tiek plānots pabeigt jūnijā nogalē.
Foto: M.Rukosujevs

Līdz jūnijā beigām Pelēču pagastā gatavojas pabeigt ciemata ūdenssaimniecības uzlabošanas projektu, kas no pašvaldības prasījis lielus ieguldījumus un intensīvu darbu.

Vēlme uzlabot ūdens kvalitāti pagasta centrā bijusi jau sen. Kolhozu laikos būvētais ūdenstornis nolietojies, dzeramā ūdens kvalitāte – neapmierinoša. Taču, zinot, ka šie darbi ir finansiāli ļoti dārgi, pagasta padomes deputāti nav saskatījuši iespējas, kā ideju īstenot, pašvaldības pagasta padomes priekšsēdētājs Juris Kovaļevskis:

Informāciju, ka iespējams sagatavot projektu un ar vides aizsardzības fonda atbalstu to īstenot, pašvaldības vadītājs pērnā gada ieguvis internetā. Pārliecību, ka ideja ir reāla, stiprinājusi arī tikša-

nās ar vides ministru Raimonda Vējoni. Drīzumā tika izsludināts vides aizsardzības fonda projektu konkurss, kas piedāvāja iespēju 50% apmērā saņemt līdzfinansējumu.

No idejas līdz gatavam projektam pagāja viens mēnesis. Projekts tika laikā iesniegts un atbalstīts, tā īstenošanai bija nepieciešami 43 tūkstoši latu. Pašlaik Pelēčos top jauns dziļurbums, sakārtots līdzšinējais, kā arī uzbūvēta atdzelzošanas stacija, kura jau darbojas. Būvdarbu veikšanai pašvaldība saņēma 15 tūkstošus latu lielu valsts atbalstu, bet pārējā summa ir kredīts valsts investīciju fondā uz desmit gadiem. J.Kovaļevskis atzīst, ka kredīta nosacījumi ir ļoti izdevīgi – kredītprocentu likme tikai 3,8% gadā, kas ir zemāka nekā, lūdzot aizņēmumu Valsts kasē. Pie tam līgums

paredz atlikto maksājumu, sākot no 2006. gada.

Izdevumi nav bijuši veltīgi, līdz ar atdzelzošanas stacijas iedarbināšanu jūtami uzlabojusies dzeramā ūdens kvalitāte. Rūsaino duļķu vietā pa krāniem ciemata iedzīvotāju dzīvokļos tek dzidrs ūdens, kas atbilst sanitārajām prasībām.

Pašvaldības vadītājs ir apmierināts arī ar celtnieku darbu. Projektu īstenošanai uzticēts SIA «Apollo D» no Daugavpils. Tas ir uzņēmums, kas specializējas ūdenssaimniecības jautājumu risināšanā. Laba sadarbība ar daugavpiliešiem izveidojusies jau 2001. gadā, kad šī firma Pelēčos palīdzēja atjaunot ciemata notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, kuru darbība paju sabiedrības likvidācijas laikā tika pamesta novārtā, bet deviņdesmito gadu beigās iekārtas praktiski nedarbojās.

J.Kovaļevskis cer, ka līdz ar projekta īstenošanu vairs nenāksies saņemt kontrolējošo institūciju aizrādījumus par sliktu dzeramā ūdens kvalitāti. Tomēr ar laiku ciemata ūdenssaimniecības uzlabošanas darbus iecerēts turpināt, jo ir jāatjauno arī ūdensvadi. Lielākā daļa no tiem ir ierīkoti pirms gadiem trīsdesmit. Tiek domāts arī par ūdens taupīgu izmantošanu, visiem patērētājiem nāksies uzstādīt skaitītājus. Pašlaik maksa par ūdeni ir simboliska, uzskata pašvaldības vadītājs, jo iedzīvotājiem ir jāmaksā 30 santīmi no cilvēka, neskatoties uz to, cik ūdens mēnesī tiek patērēts. Līdz ar to, ka ūdens kvalitāte ir ievērojami uzlabojusies, tiek prognozēts, ka maksa varētu pieaugt divkārt un līdzināties vidējiem maksājumiem par šo pakalpojumu valstī.

L.Kirillova

ISSN 1407-9321

TV programma
30. maijs – 5. jūnijs

LASĪTĀJU IEVĒRĪBAI!

Laikraksta nākamais numurs iznāks **piektdien, 3. jūnijā.**

ZIŅAS

Atbalsta iekļaušanos darba tirgū

Eiropas Savienības finansētā programma EQUAL piedāvā mazināt nevienlīdzību un diskrimināciju darba tirgū un atbalstīt sociālās atstumtības riskam pakļauto iedzīvotāju iekļaušanos darba tirgū un visas sabiedrības dzīvē. Šādu uzdevumu kontekstā tiek realizēts projekts «Apmācība datoru un interneta lietošanā Latvijas bezdarbniekiem», kurā viens no četriem dalībniekiem ir arī Preiļu rajons, informē projekta koordinators, Preiļu rajona padomes attīstības plānošanas nodaļas galvenais speciālists Aivars Pizelis.

Projekta pirmajā posmā, kas tuvojas noslēgumam, ir veikts pētījums, kura mērķis bija noskaidrot zināšanu starpību, kādu pieprasa darba devējs un piedāvā potenciālais darba ņēmējs datorlietošanā un interneta prasmēs. Projekta nākamajā posmā ir paredzēts iepazīstināt rajona iedzīvotājus ar anketēšanas rezultātiem, datorapmācību programmu, organizējot semināru Preiļos. Turpmākajās aktivitātēs sekos praktiskas nodarbības bezdarbniekiem un darba meklētājiem – mācības Preiļu rajonā esošajās datorklasēs.

Pelēču skolēni uzvarēja Latgales reģiona konkursā

Pieci Pelēču pamatskolas 4. klases audzēkņi ar pašu izstrādātu projektu šonedēļ Daugavpilī piedalījās Latgales novada skolu konkursā par sakoptu vidi. Kristīnes Šņepstes, Agneses Livmanes, Māra Skuķa, Daira Štagera un Arta Kivriņa projekta prezentācija tika atzīta par labāko. Kopā ar savu skolotāju Elvīru Spūli 30. maijā viņi dosies uz Rīgu, lai konkursa noslēguma kārtā pārstāvētu visu Latgali.

● REKLĀMA

Pabalsti, pensijas Hipotēku bankā*

*Hipotēku bankā konta atvēršana TIKAI 1 LATU, konta apkalpošana un skaidras naudas izņemšana no konta BEZ MAKSAS, pārskaitījumi un rēķinu apmaksa LĒTĀK. Konta atvēršanai vajadzīga pase. Izdevīgi!

Tālr. 53 07062
Brīvības ielā 2, Preiļi

Hipotēku banka
Tavas valsts banka

NACIONĀLĀS ZINĀS

Rosina Latvijā izveidot piecus apriņķus, kuru padomes nebūtu tieši vēlētas

Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs Māris Kučinskis ierosina Latvijā izveidot piecus apriņķus, kuru padomes nebūtu tieši vēlētas — tie aptvertu Kurzemi, Vidzemi, Zemgali, Latgali un Rīgu, bet teritoriāli atbilstu nedaudz koriģētajiem pašreizējiem plānošanas reģioniem. Kā šonedēļ Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas (RAPLM) konsultatīvās darba grupas sēdē sacīja Kučinskis, apriņķu izveidošana radītu nosacījumus līdzsvarotai, savstarpēji papildinošai visas Latvijas teritorijas ekonomiskajai attīstībai. Ministrs piebilda, ka personīgi viņam nepatīk vārds «apriņķis», piemērotāks būtu vārds «reģions». Pēc RAPLM izstrādātās ieceres, apriņķa padomes būtu netieši vēlētas. Atbilstoši Kučinska iecerai, katra apriņķī ietilpstošā pašvaldība atbilstoši iedzīvotāju skaitam ievēlēs no sava deputātu sastāva padomes locekļus, kuru pilnvaru termiņš būs četri gadi. Savukārt apriņķa valdē iecerēti 15 valdes locekļi, septiņus no kuriem izvirzītu apriņķa padome, bet vēl septiņus — Ministru kabinets no reģionālajām valsts pārvaldes iestādēm. Apriņķa valdes darbu vadītu priekšsēdis, kura izraudzīšanai RAPLM piedāvā divus variantus. Saskaņā ar pirmo variantu priekšsēža kandidāturu izvirza un, saskaņojot ar Ministru kabinetu, apstiprina apriņķa padome, priekšsēdis varētu arī nebūt apriņķa padomes loceklis. Saskaņā ar otro variantu apriņķa priekšsēža kandidāturu izvirza apriņķa padome un apstiprina Ministru kabinets. Deleģēto valsts pārvaldes funkciju un pārvaldes uzdevumu izpildē apriņķa pašvaldība pārstāvētu Latvijas Republiku un darbotos Ministru kabineta padotībā.

RAPLM uzskata, ka vismaz pārejas posmā rajoni būtu jāsaģlabā apriņķos kā teritoriālas vienības. Pagaidām nav īsti skaidrs, kādas funkcijas pārņems apriņķu padomes, valdes un administrācijas. RAPLM uzskata, ka apriņķiem jānodod no plānošanas reģioniem un rajonu pašvaldībām pārņemta kompetence, tam būtu jāveic valsts pārvaldes teritoriālo institūciju darba koordinācija, jāveic valsts deleģēto funkciju un uzdevumu izpilde, vietējo pašvaldību jautājumu koordinēšana, jānodrošina dažādu konsultatīvo padomju darbība.

Kalvītim jāmeklē risinājums strupceļā nonākušajam Latvijas — Krievijas robežlīgumam

Ministru prezidents Aigars Kalvītis ir atbildīgs par to, lai tiktu rasts risinājums strupceļam, kādā ir nonākusi Latvijas — Krievijas robežlīguma parakstīšana. To otrdien pēc visu Saeimas frakciju viedokļu uzklaušanās žurnālistiem paziņoja Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga. «Mēs nevaram vēl 50 gadus gaidīt, līdz tiks rasts risinājums,» sacīja prezidente. Prezidente norādīja, ka visi Saeimā pārstāvētie politiskie spēki, izņemot apvienību «Tēvzemei un Brīvībai»/LNNK, uzskata, ka ir nepieciešams abpusēji ratificēts robežlīgums ar Krieviju. Prezidente puda neizpratni par «tēvzemiešu» viedokļu maiņu, jo līgumu parafēja Guntars Krasta valdība. Šāda «tēvzemiešu» nostāja prezidentei liekas paradoksāla, tomēr šis lēmums esot uz partijas politiku sirdsapziņas. Partiju pārstāvji esot pauduši dažādus viedokļus par līgumu interpretāciju saistībā ar tā atbilstību valsts pamatlīgumam. Prezidente uzsvēra, ka viņas pozīcija ir atbalstīt jebkuru no piedāvātajiem variantiem, kurš izvestu valsti no strupceļa. Viens no risinājumiem varētu būt jau iepriekš prezidentes piedāvātais variants, kas paredz uzticēt parafētā līguma izvērtēšanu Satversmes tiesai. Prezidente uzsvēra, ka arī juristi ir atbildīgi par šo jautājumu, jo strīds galvenokārt ir juridiska, nevis politiska rakstura, tāpēc politiķi to nevar atrisināt.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

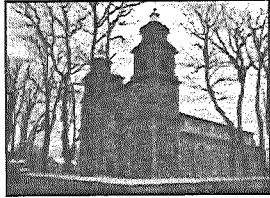
Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astonas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

No jūsu balsojuma būs atkarīgs Vārkavas baznīcas izgaismojums

Valsts akciju sabiedrības «Latvenego» jaunā nacionālās nozīmes vides sakārtošanas projekta «Izgaismo Latviju!» ievaros līdz 2. jūnijam tiks noteikti 12 populārākie kultūrvēsturiskie objekti valstī, vienam no kuriem jau šā gada rudenī tiks mākslinieciski izstrādāts un izveidots ārējais izgaismojums.

Preiļu rajona iedzīvotāju balsojumam tiek piedāvāta Vārkavas Vissvētās Trīsvienības Romas katoļu baznīca. **BALSOŠANAS TĀLRUŅA NUMURS — 7722016.**

Plašāku informāciju lasiet «Novadnieka» 10. maija numurā 2. lappusē.

Svētki Līvānos un Preiļos

● 4. jūnijā liekami pie malas visi darbi un svinami svētki pilsētās, nolēmuši Preiļu un Līvānu mēri, protams, ar deputātu atbalstu.

Pilsētas svētki Līvānos

Līvānos 4. jūnijā visas dienas garumā risināsies pilsētas svētku notikumi. Pēc kārtējās pilsētas svētku darba grupas sēdes tuvāk par iecerēto «Novadnieku» informēja Līvānu novada domes izpilddirektora vietniece Aija Usāne. Svētki sāksies pulksten 10.00 ar pašdarbības kolektīvu koncertu «Mēs savai pilsētai», kas notiks pie Runča tirgus. Stundu vēlāk pie Līvānu novada domes tiks dots starts orientēšanās sacensībām pa Līvāniem. Pulksten 13.00 kultūras centrs aicinās uz bērniņu svētkiem un bērnu ritu, kurā paredzētas dažādas atrakcijas mazuļiem. Šajā laikā centra laukumā sāks darboties jauniešu pilsētiņa. Pulksten 15.00 akcijas «Dāvini ziedus savai pilsētai» ietvaros pie Latgales mākslas un amatniecības centra sāksies Dubnas putu un ziedu vilnis. Vienlaikus pie novada domes skatītāji tiks

aicināti uz ievadkoncertu ar bērnu kolektīvu un folkloras kopas «Ceiruleits» piedalīšanos. Laukumā pie kafējnīcas «Vikings» pulksten 16.00 svētku atklāšanu ieskandinās grupa «Auļi». Pēc 15 minūtēm pilsētas viesi un iedzīvotāji kopā ar grupu «Auļi» svētku gājienā dosies uz Tradīciju laukumu. Šeit uz lielās skatuves notiks «Bērnu stunda» — koncerts, kurā uzstāsies Līvānu izglītības iestāžu kolektīvi.

No pulksten 17.30 līdz 18.00 risināsies gaisa balonu atrakcijas un izloze, kurā varēs laimēt lidojumu divām personām ar gaisa balonu. Jāpiebilst, ka uz to varēs cerēt tikai labos laika apstākļos. Pulksten 18.00 paredzēta fotoizstāde «Citi Līvāni» skatītāju simpātijas apbalvošana uz lielās skatuves Tradīciju laukumā. Vienlaikus pie Latgales Mākslas un amatniecības centra varēs redzēt jauniešu uzfilmēto materiālu par svētku norisi.

Vakars nāks ar svētku kul-

mināciju. Koncertu sniegs Dailies teātra aktieri Andris Bērziņš, Jānis Paukštello un Varis Vētra. Uz skatuves būs didžejis Māris. Sekos jauniešu koncerts ar jauno zvaigzņu laureātu grupas «Post Marka» piedalīšanos, kā arī grupas «Autobuss debesīs» koncerts. Pusstundu pirms pusnakts sāksies saulrieta ugrošošana, bet tieši pusnaktī — nakts balle ar grupu «Ilūzija».

Pilsētas svētki tiks ievadīti jau 29. maijā ar erudīcijas konkursu «Prāta vētra Līvānos». Tas notiks Līvānu novada kultūras centrā, un par savu piedalīšanos paziņojuši jaunie pedagogi, uzņēmēji, kā arī vecāka gadagājuma cilvēki.

Skolai — 140

Preiļu novadā 4. jūnijā paredzēti Skolu svētki, kas notiks sakarā ar 140. gadadienu, kopš Preiļos atvērta pirmā skola. Kā informēja svētku rīcības komitejas pārstāve Maija Paegle, uz svētkiem

tiek aicināti visi Preiļu 1. vidusskolas, 2. vidusskolas, 1. pamatskolas, Preiļu Valsts ģimnāzijas, arrodvidusskolas bijušie un tagadējie pedagogi, tehniskie darbinieki un absolventi.

Programmā pulksten 15.00 paredzēta piemiņas plāksnes atklāšana pie pirmās skolas ēkas. Pulksten 15.30 sāksies skolotāju un darbinieku tikšanās Preiļu novada kultūras namā. No pulksten 17.00 līdz 19.00 iecerētas tikšanās skolās, pēc tam sāksies sarīkojums parka estrādē. Tē notiks svētku koncerts, ko sniegs skolu pašdarbnieku kopas, arī videofilmas un grāmatu prezentācija. Grāmata ti veidota kā Preiļu skolu vēstures apkopojums, iekļaujot tajā ziņas par pirmsākumiem, kā arī informāciju par absolventiem un ieskatu pašreizējā dzīvē. Videofilmā būs ietverti skolu dzīves jaunāko gadu notikumi. Pulksten 21.00 sekos balle, kurā spēlēs grupa «Emburgas zēni».

L.Rancāne

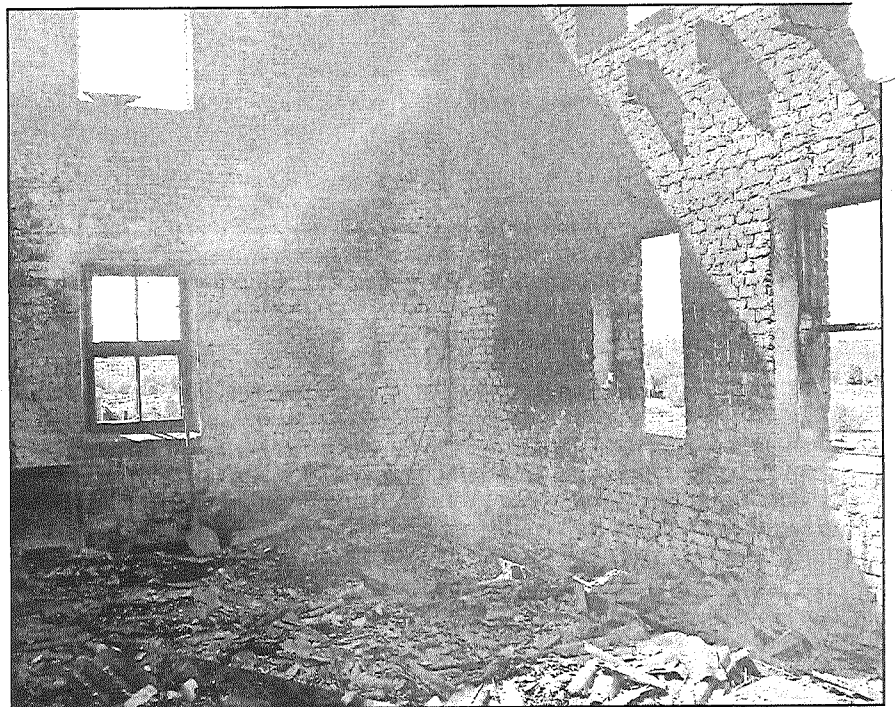
INFORMĒ — 01

Ugunsgrēks linu fabrikā Preiļos

2005. gada 25. maijā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Preiļu brigādes sakaru punktā plkst. 21.00 tika saņemts izsaukums uz ugunsgrēku SIA «RBKK - 1» piederošajā linu fabrikā Preiļos, Daugavpils ielā.

VUGD Preiļu brigādes apakšvienībām ierodoties notikuma vietā, tika konstatēts, ka deg linu fabrikas teritorijā atrodošā pamestā ūdenstorņa jumts. Ugunsgrēka dzēšanu apgrūtināja liels daudzums viegli degošu materiālu — pakulas, lini. Jāpiebilst, ka šis jau ir trešais ugunsgrēks minētajā objektā ar vienu un to pašu izcelšanās iemeslu — ugunsdrošības noteikumu pārkāpšana, veicot metālgriešanas darbus. Par iepriekšējiem diviem ugunsgrēkiem vainīgās personas tika sauktas pie administratīvās atbildības. Par šo ugunsgrēku administratīvi tiks sodītas divas personas — objekta īpašnieks un metālgriešanas darbu vadītājs.

E.Boreiko,
VUGD Preiļu brigādes
komandieris

● 26. maija priekšpusdienā ugunsgrēka vietā vēl bija jūtama gruzduma smaka un dūmi. Foto: M.Rukosujevs

Laista apgrozībā 1 lata monēta ar Pētergaila attēlu

Latvijas Banka (LB) laidusi apgrozībā jaunu 1 lata apgrozības monētu ar Rīgas Sv. Pētera baznīcas torņa smailē esošā gaila attēlu reversā. LB turpina dažādot Latvijas naudas dizainu ar ierobežotas tirāžas viena lata monētām, iekļaujot tajās Latvijai raksturīgas zīmes, tēlus, notikumus. Apgrozībā ir monētas ar stārķa,

skudras, baravikas, Sprīdiša un Pētergaila attēlu. Šādas monētas paredzēts izlaist arī turpmāk, līdz Latvija kļūs par Ekonomiskās un monetārās savienības dalībvalsti un ieviesīs eiro. Arī šogad paredzēta vēl viena jauna monēta kā pārsveigums Ziemassvētku laikā. Monētas tirāža ir 500 000 monētu. Tā — līdzīgi kā citām īpašajām apgrozības monētām — netiks papildināta. Pusmiljons ir pietiekams skaits, lai monētu pietiktu cilvēkiem, kuri to vēlēties uzglabāt, taču apgrozībā (maksājumos) tā parādītos reti.

INFORMĀCIJA

Laiks, kad kūp galvas

Sākušies centralizētie eksāmeni

Ar obligāto latviešu literatūras un latviešu valodas pārbaudījumu 25. maijā skolās sākas centralizētie eksāmeni (CE), ko kārtē 12. klašu beidzēji. Jau otru gadu pēc kārtas centralizētie eksāmeni vienlaikus ir arī kā iestājek-sāmeni augstskolās, jo uzņemšana notiek atbilstoši to rezultātiem.

Kā informēja rajona izglītības pārvaldes speciāliste **Dzintra Šmukste**, katram vidusskolas absolventam obligāti ir jānokārto pieci CE. Divus no tiem noteic Izglītības un zinātnes ministrija, vienu – skola, bet vēl divi paliek paša skolēna ziņā. Obligāti jākartoj eksāmeni šogad noteikti latviešu valodā un literatūrā, kā arī svešvalodā, kuru skolēns sācis apgūt kā pirmo. Latviešu valodā un literatūrā bija jākarto komplekssais eksāmens, kas sastāvēja no divām daļām. Pirmajā daļā absolventa zināšanas tika pārbaudītas sintaksē, ortogrāfijā, morfoloģijā, bet otrajā nācās parādīt zināšanu par literārajām darbiem, kā arī rakstīt sacerējumu. Mazākumtautību skolās eksāmens bija jākartoj divas dienas, zināšanas parādot gan rakstos, gan mutvārdos.

Angļu valoda jākarto 1. un 2. jūnijā. Eksāmens sastāv no divām daļām: rakstīšana paredzēta 1. jūnijā, bet runāšana 1. un 2. jūnijā. Līdzīgi jākartoj arī vācu valodas eksāmens, kas notiks 7. un 8. jūnijā, vai franču valoda – 30. maijā, 1. un 2. jūnijā, kā arī krievu valoda – 13. un 14. jūnijā. Šajos datumos var kārtot arī izvēles eksāmenus otrajā un trešajā svešvalodā.

No izvēles priekšmetiem kā pirmais 27. maijā jākartojams CE ģeogrāfijā. To dara arī daudzi 11. klases beidzēji, kas šo priekšmetu mācījušies divus gadus. Eksāmenu 11. klasē viņi izvēlas, lai 12. klases beigās jākartojamo pārbaudījumu skaits būtu mazāks. Tomēr absolventi apzinās – vairāk CE nokārtots, jo vairāk iespēju mēģinājumiem iestāties dažādās augstskolās. Tāpēc nereti vidusskolēni neaprobežojas ar obligātajiem pieciem pārbaudījumiem, bet pieteicas uz vairākiem. Kā informēja **Dzintra Šmukste**, ar katru gadu šādu absolventu skaits palielinās. Gadās, ka pēc tuvas iepazīšanās ar augstskolu, izrādās, ka viens vai otrs eksāmens iecerētajā fakultātē nav vajadzīgs, taču tiek pieprasīts cits. Attiecīgi divpadsmitklasnieki vēl pē-

dējā brīdī cenšas izdarīt grozījumus jākartojamo eksāmenu izvēlē.

31. maijā vidusskolēni kārtos ķīmiju, 6. jūnijā matemātiku, 8. – vēsturi, 10. – biznesa ekonomiskos pamatus, 14. – kultūras vēsturi, 15. – bioloģiju, 16. jūnijā – dabaszinības un fiziku. Mazākumtautību skolās 17. jūnijā notiks pārbaudījums krievu valodā un literatūrā.

Pamatskolu beidzējiem līdz pirmajam pārbaudījumam vēl palikušas dažas dienas stresa. 30. un 31. maijā (vai 1. jūnijā) notiks kombinētais eksāmens latviešu valodā, vispirms rakstiski, pēc tam mutvārdos. Šajās dienās latviešu valodas eksāmens paredzēts arī mazākumtautību skolās. Pamatskolēniem vēl jākarto eksāmens vēsturē (rakstos), kas notiks 3. jūnijā, matemātikā (rakstos) 7. jūnijā, bet mazākumtautību skolās – 10. jūnijā.

Vidusskolās eksāmeni, uz kuriem piesakās mazs kārtotāju skaits, tiek apvienoti. Preiļu rajonā apvienotā veidā tiek kārtoti 34 eksāmeni. Piemēram, Preiļu Valsts ģimnāzijā tikai trīs eksāmeni nav apvienoti, uz visiem pārējiem ieradīsies arī skolēni no citām skolām. Matemātikā apvienotie eksāmeni notiks četrās vietās: Līvānu 2. vidusskolā, kur piedalīsies Līvānu vakarskolas skolēni, Preiļu 2. vidusskolā, uz kurieni dosies Vārkavas vidusskolas un Preiļu vakarskolas audzēkņi, Aglonas vidusskolā, kur ieradīsies Aglonas internātvīdusskolas un katoļu ģimnāzijas skolēni. Kopā ar Jaunaglonas arodvidusskolēniem eksāmenu kārtos arī vakarskolēni.

Atbrīvoti no pārbaudījumiem

Vairāki desmiti no 9. un 12. klašu skolēniem veselības stāvokļa dēļ no eksāmenu kārtotāšanas atbrīvoti. Līvānu 1. vidusskolā no pārbaudījumiem par pamatskolas kursu atbrīvoti septiņi skolēni, par vidusskolas kursu – divi. Līvānu 2. vidusskolā eksāmenus nekārto seši pamatskolēni un pieci vidusskolēni. Preiļu 2. vidusskolā veselības stāvoklis neļauj kārtot pārbaudījumus 3 pamatskolēniem un vienai vidusskolniecei. No eksāmeniem atbrīvoti skolēni arī Aglonas, Riebiņu un Rudzātu vidusskolās, kā arī lauku pamatskolās, Preiļu 1. pamatskolā – pieci devītklasnieki. Preiļu rajona vakara (maiņu) un neklātienē vidusskolā pārbaudījumu par vidusskolas

kursu nekārto trīs, Līvānu novada vakara (maiņu) vidusskolā – pieci audzēkņi.

Kopumā veselības stāvokļa dēļ no eksāmeniem rajonā atbrīvoti 58 skolēni.

Pie eksāmeniem nav pielaisti

Eksāmeni pienākuši kā kopsavilkums par visām skolas gados apgūtajām zināšanām, kas būs pamats jaunam izglītošanās posmam. Bet vēl vienai skolēnu daļai šīs rūpes iet secen, jo gluži vienkārši nesekmības dēļ viņi pie eksāmenu kārtotāšanas nav pielaisti. Ja mācību gada beigās trijos un vairāk priekšmetos vērtējums ir nesekmīgs (zemāks par četrām ballēm), devītklasniekiem nav atļauts kārtot eksāmenus par pamatskolas kursu. Rajonā šis aizliegums attiecas uz 39 skolēniem. 12 no viņiem ir Preiļu rajona vakara (maiņu) un neklātienē skolēni. Astoņi devītklasnieki nesaņēma atļauju kārtot eksāmenu Līvānu 1. vidusskolā, trīs – Līvānu 2. vidusskolā, četri – Preiļu 2. vidusskolā, vairākās lauku pašvaldību skolās – pa vienam. Vidusskolēni netiek pielaisti pie gala eksāmeniem, ja nesekmīga gada atzīme saņemta divos un vairāk mācību priekšmetos. Līvānu novada vakara (maiņu) vidusskolā eksāmenu kārtotāšana liegta diviem skolēniem, pa vienam nesekmīgam divpadsmitklasniekam ir arī Preiļu 2. un Riebiņu vidusskolā.

Skolēni, kas nesekmības dēļ nekārto gala pārbaudījumus, nesaņem dokumentu par izglītības ieguvu.

Eksāmenu darbus labo arī rajona skolotāji

Pilnībā pārejot uz centralizēto eksāmenu sistēmu, kad visu valsts skolēnu pārbaudījumu darbi tiek laboti Izglītības satura un eksaminācijas centrā Rīgā, nākas saskarties ar jaunu problēmu, proti, nodrošināšanu ar speciālistiem darbu labošanai. Šajā procesā tiek iesaistīti pedagogi no rajoniem. **Dzintra Šmukste** stāstīja, ka, piemēram, šogad uz Rīgu no Preiļu rajona dosies 41 vērtētājs. Priekšmetu skolotājus šim nolūkam izdodas atrast ar lielām pūlēm, jo samaksa neatbilstot ievērojamajam darba apjomam. Lielāko darba slodzi joprojām uzņemas Latgales rajonu pedagogi. Vērtētāju skaits, kas pārstāvēšot Preiļu rajonu, salīdzinot ar citiem rajoniem, ir vislielākais.

L.Rancāne

Hokeja un makšķerēšanas fana gandrīz pareizās prognozes

Laikraksta «Novadnieks» organizētajā prognožu konkursā «*Karstais hokeja pavasaris*» visprecīzāko prognozi sastādīja prelietis **PJOTRS KUZŅECOVŠ**. Ierodoties redakcijā pēc iegūtās balvas – Latvijas nacionālās hokeja izlases krekla, spēļu līdzjutējs bija līdzī paņēmis arī pagājušajā gadā avīzes rīkotā līdzīgā konkursā nopelnītu suvenīru.

Pjotrs Kuzņecovs ir dzimis Preiļos. Tā sanācis, ka pasaulē nācis tieši 25. decembrī un tagad reizē ar katoļu Ziemassvētkiem svin savu dzimšanas dienu.

Darba mūžs pavadīts komunālo uzņēmumu kombinātā, kur bijis labiekārtošanas darbu un ūdensvadu meistars, pēc tam siera rūpnīcā pie kompresoru iekārtām. Pricējas, ka pilsētā joprojām kalpo viņa vadībā vai arī paša rokām veidotie gājēju celiņi. Labi atceras septiņdesmito, astoņdesmito gadu pilsētas uzņēmumus un organizācijas, teritorijas, par ko tām bija jā rūpējas.

Arī atskats vēl senākā Preiļu vēsturē ir interesants. Otrā pasaules kara gados bijis mazs puīselis, vecāki viņu aizveduši drošībā pie radniekiem uz Riebiņiem. Ģimene toreiz dzīvojuši privātmājā Preiļos, bet padomju laikā nams tapis nacionalizēts. Tēvs cīnījies leģionā, kopā ar citiem cīņu biedriem no Kurzemes katla tika aizvests uz Sibīriju, un dēls viņa kapa vietu tā arī nekad neuzzināja. Vēlākos gados biju dilemmas priekšā, — kādu piemiņas dienu atzīmēt, stāstīja Pjotrs, jo viņa sievastēvs bija gājis bojā padomju armijas rindās pie Rostovas. Tomēr arī Pjotram nācies karot. Dienējot padomju armijas rindās, viņš jaunākā seržanta pakāpē kopā ar tūkstošiem citu puīšu tika nosūtīts uz Ungāriju. Karoju Ungārijā, viņš saka un uz jautājumu, kā, no šodienas redzesleņķa raugoties, vērtē šo iejaukšanos citas valsts dzīvē, atbild, ka toreiz bija citi laiki, un pavēle palika pavēle. Jaunākais seržants bijis starp tiem, kas Ungāriju atstāja pirmie. Atlikušo dienesta laiku pavadījis Udmurtijā celtniecības daļā. Viņam bijis uzticēts pienākums izplatīt 500 DOSAAF loterijas biļešu. Kāds tās pacenies nozagāt, bet Pjotram par biļetēm nācās norēķināties. Kopš tās reizes nekādās azartspēlēs vai loterijās, sevišķi tādās, kas saistītas ar naudas lietām, neesot mēģinājis piedalīties, stāstīja Pjotrs. Tāpēc «Novadnieka»

Laikraksta «Novadnieks» organizētajā konkursā «*Karstais hokeja pavasaris*» pareizākās prognozes izdevās sastādīt Preiļu iedzīvotājam **Pjotram Kuzņecovam**. Viņš saņēma solīto balvu – Latvijas nacionālās hokeja izlases krekliņu.

prognožu konkursā iegūtās ir vienīgās, ar savām zināšanām godīgi nopelnītās, balvas.

Kuzņecovu ģimene uzaudzinājusi divus dēlus. Viens ir jūrnīks, kuģo tālās jūrās, bet viņa ģimene dzīvo Jēkabpilī, otrs pēc Maskavas meliorācijas institūta absolvēšanas dzīvo Krievijā, Novgorodā. Vismaz reizi gadā kopā ar ģimeni apciemojot vecākus Preiļos. Pjotrs tagad savas dienas vada divatā ar sievu. Sporta spēles – futbols, hokejs, basketbols, volejbols, kā arī zveja ir viņa lielā aizraušanās. Šī pavasara hokeja pasaules čempionātam Austrijā dzīvojis līdz ar lielu interesi. Visu komandu spēles vērtē kā aizraujošas, bet visvairāk patikuši čehi, kuri pēc ilgāka pārtraukuma parādījuši patiešām labu spēli. Pjotrs kļuvis par īstu hokeja fanu, labi pazīst komandas, seko līdz spēļu kalendāriem, pārzina rezultātus, un tāpēc izdodas samērā precīzi prognozēt iespējamās iznākumus. Siltajos gadalaikos Kuzņecovu ģimene darbojas siltumnīcā, rosās mazdārziņā. Nereti saimnieks dodas uz Nagļiem, bet mājup atgriežas ar samakšķerēto lomu, karūsām, no kura pietiek gan pašiem, gan arī ģimenes mīlulim runcim.

L.Rancāne

● REKLĀMA

● REKLĀMA

● REKLĀMA

AAS BALTA Dzīvība konkursa kārtībā
aicina darbā

dzīvības apdrošināšanas konsultantus Preiļos un Līvānos

AAS BALTA Dzīvība galveno rādītāju ziņā ir vadošā dzīvības apdrošināšanas kompānija Latvijas tirgū un jau ilgu gadus sekmīgi rūpējas par savu klientu ieguldījumu drošību.

Arī Tu vari būt šo panākumu veicinātājs, ja Tev ir

- labas latviešu un krievu valodas zināšanas
- iemaņas darbā ar datoru (MS Office)
- komunikabilitāte un augsta atbildības sajūta
- spēja darboties patstāvīgi un pieņemt lēmumus

Mēs piedāvājam stabilitāti, izaugsmi un apmācību, labu atalgojumu, jaukus kolēģus un, protams, daudz darba

Tavi darba pienākumi ietvers:

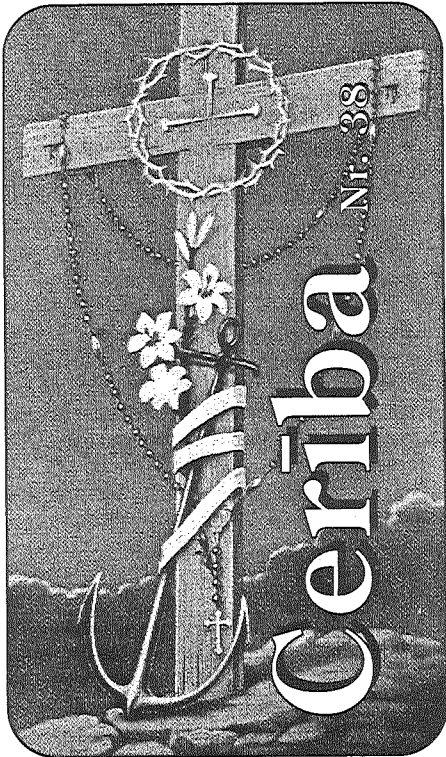
- jaunu klientu piesaisti un apkalpošanu
- aktīvo pārdošanu

Pieteikuma vēstules ar norādi "Dzīvības apdrošināšanas konsultants" un CV gaidīsim līdz š.g. 13. jūnijam:

Rīgā, Antonijas ielā 9, LV 1010 | Fakss 7079808 | e-pasts: dziviba@balta.lv
Intervijas ar pretendentiem notiks Preiļos un Līvānos.

TAVA KARJERA BALTĀ

Lūgšana

Kungs Jēzu, cilvēces Pestītāj, Tu aicini Baznīcu visā pasaulē un katrā laikā svinēt svēto Euharistiju Tavai piemiņai.

Vieno visus, kas patiesi piesauc Tavu Vārdu, kas godina Tevi kā savas dzīves vienīgo Kungu. Atklāj viņiem sava Upura nozīmi, ļauj saprast Pēdējo vakariņu noslēpumu, lai visi, kas no sirds vēlas Tev tuvoties, patiesi Tev satiek Vissvētākajā Sakramentā.

Kungs, uzlūko un vieno visus, kas dalās Dzīvības maizē, ko Tu aicini pie sava galda. Atbrīvo savus bērņus no katras šķelšanās, katra ļaunuma un neiecietības. Vairo mūsu mīlestību pret Tevi, pret baznīcu un citam pret citu. Amen.

29. maijā Preiļos – Euharistiskā procesija

26. maijā ticīgie atzīmēja Vissvētākā Sakramenta jeb Kristus Vissvētās Miesas un Asins svētkus. Šajā dienā vai arī tuvākajā svētdienā notiek svinīga Euharistiskā procesija. Tās laikā paredzētas četras apstāšanās, un katrā reizē procesijas dalībnieki dzied kādu izvilcumu no sv. Evaņģēlija.

Šogad Preiļos šī svinīgā procesija notiks svētdien, 29. maijā (sākums pie baznīcas ap pulksten 12.15).

Katra šo svētku procesija mums atgādina, ka Kristus nedrīkst turēt ieslēgtu baznīcas muros, ka Viņš vēlas būt sasniedzams katram cilvēkam. Ar procesiju Baznīca vēlas parādīt īpašu godu Jēzum un izteikt savu prieku par Viņa reālo klātbūtni.

Šajā — Euharistijas gadā — pāvests aicina ne tikai svinēt vai izcelt šo svētku nozīmi, bet arī visa gadā garumā pārdomāt par nenovērtējamo Kristus dāvanu Baznīcai. Pāvesta vēstulē «Mane nobiscum Domine» (Pālic, Kungs, ar mums) teikts: «Lai šajā gadā īpaši dedzīgi tiek pārdzīvotas Kristus Miesas un Asins svinības ar tradicionālo procesiju. Ticība Dievam, kurš caur lemliesošanos ir kļuvis mūsu ceļabiedrs, lai tiek sludināta visur, bet īpaši mūsu ielās un mājās; lai tā ir mūsu pateicīgās mīlestības izpausme un svētības neizsmeļamais avots.»

Kā jau minēts, Preiļos procesija sāksies pie baznīcas. Pirmā apstāšanās pilsētā un otrs Evaņģēlija dziedājums paredzēts pie Preiļu slimnīcas. Otrā apstāšanās būs laukumā pie Preiļu rajona padomes, bet trešā — pie Preiļu 1. pamatskolas.

Procesijas laikā lūgsimies, lai Dievs svētī mūsu pilsētu, tās iedzīvotājus un dara tos stiprus miesā un garā.

Aicinu visus aktīvi piedalīties šajā svinīgajā procesijā!

Dekāns J. Stepiņš

Dievišķā barība

«Es esmu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi. Ja kas ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi.» (J.6,51-52)

Lai gan mums tagad ir tāda pārtikas izvēle, ka katrs var iegādāties uzturu pēc savas patikas, tomēr arī šodien maize ir viena no galvenajām mūsu ikdienas barības vielām. Maize tāpat ir galvenais uzturs. Bet vēl nozīmīgāk tas bija senatnē — Kristus laikos, kad vienkāršai tautai vajadzēja pārtikt gandrīz tikai no maizes vien. Tā mēs labāk varēsim saprast Jēzus vārdus par maizi, un to «maizi, kas nākusi no debesīm».

Pravietis Elija aizgāja tukšs un noguris, izsalcis un izslāpis apsēdās zem paeģļu krūma, un viņam bija vēlētānās mirt. Viņš apgūlās un aizmīga. Sapņi viņam parādījās eņģelis, kas teica: «Celies un ēd!» Pamodies viņš savā priekšā atrada rausi un krūzi ar ūdeni. Viņš ēda, dzēra un atkal apgūlās. Tad atkal Kungs eņģelis atnāca pie viņa un teica: «Celies un ēd, jo tev ir garš ceļš priekšā.» Un Elija cēlās, stiprinājās un gāja četrdesmit dienas un četrdesmit naktis līdz Dieva kalnam Horebam.

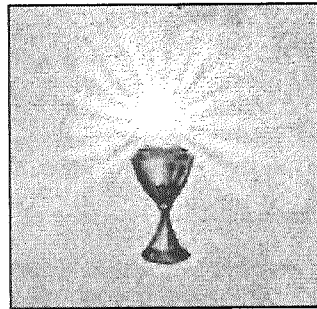
Tas bija brīnums, ko Dievs darīja pravietim Elijam, kas bija zaudējis dzīves prieku. Elija bija gatavs labāk mirt nekā pildīt savu pienākumu.

Dievs bija viņu paaicinājis būt Izraēla tautai par pravieti,

kas mācītu tautu pazīt Dieva prātu un to pildīt. Protams, pravieša uzdevums nebija viegls. Cilvēki viņu bieži vien nicināja un negribēja viņam klausīt. Tāpēc Elija zaudēja drosmi un dzīves prieku. Cilvēka miesa ir vāja un nepilnīga, bet Dievs ar savu brīnišķo barību spēj stiprināt kā cilvēka miesu, tā garu. Un tā arī pravietis Elija, stiprs un dzīvespriecīgs atkal varēja celties un iet pa tukšnesi. Dievs bija viņu atjaunojis un stiprinājis viņa pienākumu pildīšanai un turpmākam darbam.

Šis notikums ir aprakstīts pirmajā Kēniņu grāmatā un ir priekšvēstījums dievišķai maizei, ko Jēzus apsolīja un vēlāk arī deva saviem mācekļiem un visiem, kas uz Viņu tic, un dzīvo pēc Viņa mācības. Cilvēkam ir ne tikai miesa, bet arī dvēsele, kas tāpat kā miesa prasa barību, lai varētu dzīvot un izpildīt savu uzdevumu. Dvēsele ir gars, un tai vajadzīga garīga barība. Dvēseles barību mums dod Dievs.

Jēsus Kristus saka: «Jo šī ir Mana Tēva vēlētānās, kas Mani sūtījis, lai katrs, kas Dēlu redz un Viņam tic, iemantotu mūžīgo dzīvi: un Es viņu uzmodināšu pastarā dienā.» (J.6,40)

Jēzus Kristus šeit ir izteicis trīs lielas patiesības. Pirmkārt, mums jātic Dievam, kas ir mūsu labais un mūžīgais Tēvs. Mums jātic arī Jēzum Kristum un Viņa mācībai. Tas ir pamats mūsu garīgai dzīvei — mūsu ticībai mūžīgajam Dievam. Dieva atklāsmē ir patiesības gaisma, kas caur Jēzu Kristu ir nākusi šai pasaulē un šī patiesības gaisma aptver visu pasauli un visu cilvēci arī šodien, jo ir mūžīga.

Otrkārt, Jēzus Kristus skaidri norāda, kas ir cilvēka dzīves mērķis. Tā ir mūžīgā dzīve. Pēc šīs dzīves laika virs šīs zemes mums paredzēta vēl cita, mūžīga dzīve. Tāpēc katrā cilvēka uzdevums un mērķis ir sasniegt mūžīgo dzīvi pie Dieva.

Un trešā patiesība, ko Jēzus mums šeit atklāj, ir, ka mūsu dvēsele ir nemirstīga, un ne tikai dvēsele vien, bet arī mūsu apskaidrotā miesa kļūs nemirstīga.

Jēzus Kristus saka: «Es es-

mu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi. Ja kāds ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi: un maize, ko Es jums došu, ir Mana miesa pasaulei par dzīvību.» (J.6,51-52) Dievs cilvēku ir radījis ar miesu un dvēseli. Mēs zinām, ka mūsu neapskaidrotā miesa ir mirstīga, bet caur Dieva atklāsmi mēs ticam, ka nemirstīga ir arī mūsu apskaidrotā miesa, kas atkal kļūs apvienota ar mūsu dvēseli, un tā apskaidrotais cilvēks ir nemirstīgs un viņam ir apredzēta mūžīga dzīve pie Dieva bezgalīgā svētlaimē. Tā mēs sapratīsim arī jau minētos Kristus vārdus.

Jēzus dod mums dzīvu maizi, kas ir nākusi no debesīm. Savai miesai mēs izmantojam barību, ko dod Dieva radītā pasaule, bet mūsu dvēselei Dievs dos speciālu barību, kas nāk no Viņa paša caur Jēzu Kristu. Tā ir Jēzus Kristus miesa un asinis, paslēptas zem maizes un vīna zīmēm. Un baudot šo barību, mēs nekļūsim Dieva klātienē mūžīgajā svētlaimē ar savu miesu un dvēseli. Tā ir ikviena ticīga cilvēka dzīve šeit virs zemes ar mērķi uz mūžības piepildījumu.

Priesteris V. Bēķis

Kapu svētki – arī lūgšanu un pārdomu laiks

Katru vasaru, kad daba tērpusies savā krāšņumā, visos kapos parasti rīko reliģiozos kapu svētkus. Mirušo piederīgie šim notikumam rūpīgi gatavojas. Kapi tiek iztīrīti, zāļi nopļauti, apkoptas piederīgo kapu kopijas, laika gaitā sabojājušos krustu vietā uzlikti jauni, uzstādīti pieminekļi un kapi izrotāti ar ziediem un zaļumiem.

Ar to cilvēki apliecina mīlestību, cieņu, pateicību un atziniņu saviem aizgājējiem, ka svēta un dārga ir viņu piemiņa un atdusas vieta. Bet kapu svētki nav tikai kapu sakopšana un izpuškošana, bet arī lūgšanu laiks par mirušajiem, nopietns pārdomu brīdis par viņu dzīvi, darbību, nozīmi mūsu dzīvē un aiziešanu no šīs pasaules.

Senie grieķi aicināja gaisīgu cilvēkus iet uz kapiem un tur pie mirušajiem mācīties gudrību. Viņiem bija populārs šāds izteiciens: «Ne kalps, ne kungs no nāves neaizbēg.» Tāpat romieši uz savu piederīgo pieminekļiem bieži vien rakstīja — «Kas es esmu, tas tu būsi, kas es biju, tas tu esi.»

Latviešu gleznotājam Rozentālam ir glezna «Pie kapsētas». Tajā mākslinieks attēlo ļaužu pūli, kas stāv pie kapu vārtiem. Tur ir dažāda vecuma un kārtas cilvēki — nopietni sirmgalvi, bezbēdīgi jaunieši un darba steigas aizņemtie. Galvenā doma — kam pirmajam būs jāiziet cauri kapsētas vārtiem? Visi domā, ka vecie sirmgalvi, kas stāv tuvāk vārtiem, tiem pirmajiem būs jāiet vārtiem cauri, bet arī bezbēdīgie jaunieši jau stāv pašos vārtos.

Vēl dzīvā piemiņā līvaniešiem ir notikums, kas sagādā-

ja piederīgajiem tik daudz sāpju, asaru, sāpju un žēlabu, kad 2003. gada 17. novembra naktī traģiskā avārijā pie Vārkavas tilta pāri Dubnai gāja bojā seši jaunieši. Viņi bija miruši, jo paši sevi nespēja glābt, naktī tuvumā nebija arī citu cilvēku, kas palīdzētu.

Sv. Augustīns mēdza teikt: «Sit mors pro doctore — lai nāve tev ir doktors!» Mēs zinām daudz doktoru — teoloģijas, filozofijas, bioloģijas, medicīnas un citu. Bet nāve savu katedru ir visur uzcēlusi: visur ir kapi, visur lasām nāves ziņas ar līdzjutības apliecinājumiem, visur redzam mirstot cilvēkus. Kur ir visi tie, kuri pirms mums dzīvoja? Kur ir pasaules slavenības? Kur valdnieki, kur vadoņi, kur ministri, kur visi citi? Visi ir aizgājuši aizsaulē.

Uz kapu pieminekļiem lasām dažādus uzrakstus un attēlus, piemēram, kas bijis arājs, tas attēlots kā arājs. Mūzikim uz pieminekļa attēlots mūzikas instruments un notis. Neitrūkst arī attēlu, kur sirmas māmuļas sēž pie vērpiem ratiņiem un vērpi.

Arī uzraksti uz pieminekļiem ir dažādi, atkarībā no aizgājēja pārliecības un vēlēšanās. Mūsu slavenā tautas dziesmu krājēja Krišjāņa Barona vēlēšanās bija, lai uz kapa būtu uzrakstītas šādas rindas:

«Man klintsakmeni neveļat,
Man pieminēkli neveļat:

No latvju dainām tas jau celts,
Un nerūsēs šis tautas zelts.»

Rakstnieks Rūdolfs Blaumanis, ceļojot pa Vāciju, ir izlasījis šādus uzrakstus uz pieminekļiem:

«Še Franci Matu aprakt lika,
Kas žūpošanā galu ņēma.
Lai Dievs tas Kungs to apžēlo
Un viņam glāzi šnaba dod!»

Lūk, arī kādas citas rindas:
«Nu dvēsele no miesas šķirta,
Viņš labprāt dzēra un trumpas cirta.

Viņš piķa kalpiņš te tik bija,
Par dūzi nāve pataisīja to.»

Tā izpaužas vienkāršās tautas nemākslotā poēzija.

Kapu svētkos tiek teikta uzruna par dzīves nozīmīgumu, vienreizību un mērķi. Kas ir vissvarīgākais dzīvē? Ko mēs paņemam no šīs dzīves? Tikai nopelnus un labos darbus. Viss pārējais ir jāatstāj, paliek piemiņas — labākas vai ļaunākas. Tāpēc kapu centrā vienmēr ir liels krusts — Kristus pestīšanas zīme, jo, «kas tic man, tas nemirs ne mūžam». Baznīcas devīze ir — «Krusts man ir gaisma un gaisma man ir krusts». «Kas neaizliedzas pats sevi, neņem savu krustu un neseko Man, tas nav Manis cienīgs,» teica Kristus.

Katram ir savs krusts jānes — dzīves, darba, ticības un pienākumu krusts. Tāpēc uz kādām kapenēm bija ķēdēs iekārti krusti, kas nokarājās no kroņa un izteica domu:

«Caur krustu — pie uzvaras kroņa.»

Pie lielā krusta kapos parasti arī iesāk procesiju par mirušajiem ar attiecīgu dziedājumu. Pirmajā apstāšanās vietā priesteris aicina lūgties par priesteru, bīskapu un citu garīdznieku dvēselēm. Seko lūgšanas par viņiem. Otrajā apstāšanās reizē lūdz par mūsu aizgājušajiem tēviem, mātēm un viņu vecākiem. Seko attiecīgas lūgšanas tajā nodomā. Trešajā apstāšanās reizē aicina lūgties par mūsu māsām un brāļiem, radiem un tuviniekiem, draugiem un labdariem. Seko attiecīgas lūgšanas par viņiem. Ceturtajā apstāšanās vietā lūdzas par mirušajiem, kas apbedīti šajos kapos. Seko lūgšanas par viņiem. Procesiju nobeidz pie lielā krusta, kur lūdz par visiem ticīgiem mirušiem ar attiecīgām dziesmām un lūgšanām. Pēc tam svētī bērņus un krustus vai pieminekļus, kas jauni uzstādīti.

Kapu svētkos sadzirdēsim Ījaba vārdus: «Apžēlojieties par mani, apžēlojieties kaut jūs, mani draugi, jo Kunga roka mani ir aizskārusi.» Varat atcerēties arī Makabešu grāmatas vārdus: «Tātad svēta un derīga ir doma lūgties par mirušajiem, lai viņi tiktu atpestīti no grēkiem.»

Dekāns P. Vilcāns

Aglona liela notikuma gaidās

Aglonas bazilikas apakšējās baznīcas iekštelpas šopavasār ieguvušas jaunu izskatu. Visvairāk izceļas arkveida velju krāsojums un raksti, kas gan īsti neatbilst tradicionālajiem priekšattēliem par latviskiem ornamentiem. Sarunas gaitā to apstiprināja arī Aglonas Romas katoļu draudzes dekāns Andrejs Aglonietis, kas žurnālistiem sniedza plašāku informāciju par bazilikas apakšējā stāvā notiekošo.

Apakšējā baznīca tika ierīkota bazilikas rekonstrukcijas laikā 1992./93. gadā, stāstīja dekāns. Toreiz notikuši pamatu stiprināšanas darbi, kas bija vajadzīgi sakarā ar to, ka 1935. gadā izveidotais zemes uzbērums, uz kura tika izveidots vasaras altāris, sāka bojāt bazilikas pamatus. Tie no iekšpuses tika nostiprināti, bet, apskatot baznīcas ārpusi klostera malā, atklājies, ka tur vēsturiski ir atradušies pagraba logi. Nākusi apjausma, ka, acīmredzot, dominikāņu tēvi ir gribējuši uzbūvēt pilnu apakšējo pagrabtelpu, kas nav noticis, droši vien, politisko apstākļu dēļ. Bazilikas būvēšana uzsākta 1768. gadā, bet 1772. gadā Latgale no Polijas pakļautības nonāca cariskās Krievijas valdībā. Politiskie notikumi, iespējams, lika izdarīt izmaiņas sākotnējos celtniecības plānos.

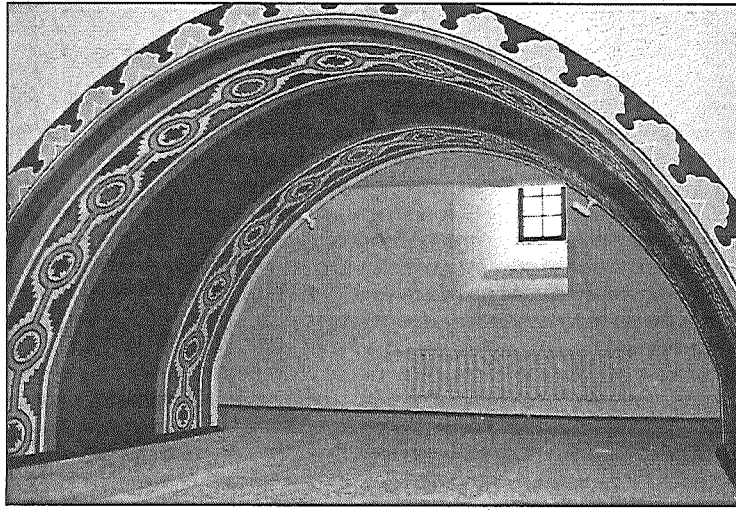
Nolēmām, ka pirms 1993. gada paredzētās pāvesta vizītes dominikāņu ieceri varētu pabeigt, stāstīja Andrejs Aglonietis. Šī ideja tika īstenota. Izraka grunti, nostiprināja visus pamatus un kolonnas, ierīkoja drenāžu, izveidoja lietu grīdas klājumu. Vairāk nekā desmit gadus dievlūdžiem un svētselniekiem šīs telpas pazīstamas kā apakšējā baznīca, kas iesvētīta 1993. gada 29. maijā, Vasarsvētku sestdienā.

Veidojot apakšējo baznīcu, radusies ideja par ievērojamu personu, kā, piemēram, kardināla Vaivoda, apbedīšanu altāra tuvumā, kas atbilst baznīcas likumiem. 1993.

gada 1. jūnijā kardināla Julijana Vaivoda mirstīgās atliekas no vasaras altāra sāniem, kur bija apbedītas, tika pārceltas uz apakšējo baznīcu. Tajā pat gadā 7. oktobrī no Beļģijas tika pārvestas 1981. gadā svētuma slavā mirušā bīskapa Bojeslava Sloškāna mirstīgās atliekas. 1994. gadā jūnijā sākumā no Amerikas kontinenta pārveda Aglonas un Latvijas vēsturē lielu ieguldījumu devušā bīskapa Jāzepa Rancāna piņšlus.

Beļģijas iesāktais bīskapa Bojeslava Sloškāna beatifikācijas process sekmīgi virzās uz priekšu. Pērnā gada 20. decembrī pāvests Jānis Pāvils II parakstījis dokumentu, ar kuru desmit cilvēkiem, tajā skaitā arī Bojeslavam Sloškānam, atzīta Tikumu varonības pakāpe, kas ir pēdējā pirms iecelšanas svēto kārtā. Šajā sakarībā pērnā gada kardināls Jānis Pujats izteicis ierosinājumu bazilikas apakšējo baznīcu, kas varētu kļūt par svēto kārtā ieceltā bīskapa piemiņas vietu, sagatavot ievērojamajam notikumam.

Apakšējā baznīcā bija vajadzīgs kosmētiskais remonts, altāris, soli, apgaismojums. Mums jau agrāk bija nodibināta sadarbība ar Rīgas amatniecības vidusskolu, kas pērn bazilikai izgatavoja biksīkrēslus, stāstīja Aglonas draudzes dekāns. Skola uzklauzījusi Aglonas bazilikas lūgumu par jaunu solu izgatavošanu apakšējai baznīcai. Janvārī uzsākti projektēšanas darbi. Pēc tam sagādāti un uz skolu Rīgā aizgādāti kokma-

● Aglonas bazilikas apakšējā baznīca pamazām iegūst jaunu izskatu un tiek sagatavota iespējamajai bīskapa Bojeslava Sloškāna iecelšanai svēto kārtā. Foto: M.Rukosjuvs

teriāli solu gatavošanai. Piedevām skolas pedagogi nākuši ar priekšlikumiem baznīcas izkrāsošanai. Pēc viņu sagatavotā projekta krāsošanu veica Daugavpils uzņēmums, kam jau bija pieredze bazilikas torņu krāsošanā, hidroizolācijas ierīkošanā zem pāvesta altāra, labierīcību iekārtošanā. Velju arku krāsojums līdzinās 15. gadsimta Krievijā pastāvošajam stilam. Efektīgi izskatoties apgaismojumā. Šāds stils piemērots tādēļ, ka bīskaps Sloškāns kalpoja Krievijas draudzēs, bet pēc tam šajā zemē izgāja visu briesmīgo moku ceļu. Arkas krāsoja Rīgas amatniecības skolas jaunie galdnieki. Tā bija īsta sienu apgleznošana, jo pušiem nācās strādāt ar otām, šabloni nederēja, savu atziņību jauniesu augstajai kvalifikācijai neslēpa Andrejs Aglonietis, izteikdams pateicību arī pedagogiem.

Vienlaikus apakšējā baznīcā tiek

nomainīta elektroinstalācija. Tā tagad atbildīs visām drošas ekspluatācijas prasībām. Arī šos darbus veic uzņēmums no Daugavpils, kas svētku laikā apkalpo bazilikas elektrosistēmas. Vienlaikus tiek īstenots arī apskaņošanas projekts. To veic firma no Rīgas, kas par apskaņošanu kopš pāvesta vizītes laikiem rūpējusies katros lielajos augusta svētkos. Šogad no valsts saņemta palīdzība – 19,5 tūkstoši latu – visas bazilikas apskaņošanas sistēmas, kas pa šiem gadiem bija nonākusi gandrīz katastrofālā stāvoklī, rekonstruēšanai. Jaunās iekārtas atbilst šodienas tehnikas līmenim un līdzīgas atrodas tikai dažviet Latvijā, teica dekāns.

Jūnijā bazilikā tiks gaidīti Rīgas amatniecības vidusskolas audzēkņi, kas uzstādīs, krāsos un lakos solus, altāri. Līdz jūlijam apakšējā baznīca pilnībā iegūs savu jauno izskatu. Darbi būs veikti 41 000

latu vērtībā.

Ja reāli notiks bīskapa Sloškāna beatifikācija, līdz kurai, Andreja Aglonieša vārdiem runājot, tik maz atlicis, būs jāizpilda daži noteikti rīkojumi, kas nāks no Vatikāna un pagaidām nav zināmi, stāstīja dekāns. Acīmredzot, notiks apbedījuma atvēršana, mirstīgo atlieku pārvietošana uz galveno altāri. Jau patlaban uzmūrēta un izbetonēta īpaša vieta, kurā ielikts zārku. Pašlaik tas atrodas kriptā. Pats altāris tiek gatavots. Tiek veikti visi priekšdarbi, lai tad, kad ticīgo klātbūtnē Latvijas pirmo svēto kārtā iecelto nāksies pārvietot uz goda vietu, nebūtu nekādu kavējumu. Jauno altāri ceremonijas laikā atvērs un zārku noliks tam sagatavotajā vietā. Pie altāra būs ierīkota vieta, kur ļaudīm nomesties uz ceļiem lūgšanām.

Apakšējās baznīcas rekonstrukcijas laikā tika uzbūvētas četras speciālas kameras. Kamēr koris dziedāja «Kunga eņģelis...» un vēl vienu dziesmu, tikmēr kādreizējā Preiļu SCO celtnieki paspēja aizmūrēt un apmest nišu, kurā ievietoja Bojeslava Sloškāna mirstīgās atliekas, par pirmo notikušo pārapbedīšanas procesu stāstīja dekāns.

Aglonā daudzas lietas saistās ar bīskapu Sloškānu. Pēc atgriešanās no mocekļa gaitām viņš kalpoja Aglonas draudzē. Saglabājušies bīskapa lietotie priekšmeti, zināmas telpas, kurās viņš dzīvojis, priesteris, ko iesvētījis.

Aglonas kapsētā mūķeņu nodalījumā atdusas arī Sofija Lazdāne, kura svētuma slavā nomirusi 1954. gada 15. augustā. Andrejs Aglonietis izteica prognozes, ka laika gaitā varētu ierosināt arī šīs mocekles iecelšanu svēto kārtā.

L.Rancāne

Gribu liecināt par patiesību...

JURIS ZARĀNS ir gados jauns priesteris, mūsu novadnieks. Vēl pagājušā gada vasarā viņš strādāja Aglonas bazilikā par vikāru un gatavoja publikācijas «Novadnieka» garīgajam pielikumam «Cerība». Pašlaik viņš Venēcijā studē Baznīcas tiesības.

— Lūdzu, pastāstiet nedaudz par sevi!

— Esmu dzimis Rožupē. Piederēju Rudzātu draudzei, mācījos Rožupes pamatskolā, tad Rudzātu vidusskolā. Esmu 26 gadus vecs. Man ir liela ģimene – divi brāļi un divas māsas. Esmu ģimēnē visjaunākais, tādēļ saņēmis visvairāk uzmanības.

— Kā radās jūsu aicinājums uz priesterību?

— Mūsu draudzē bieži viesojās priesteri no citām draudzēm. Un vienmēr skanēja aicinājums jauniešiem iet mācīties uz garīgo semināru. Man vienmēr šķita, ka tas attiecas uz mani. Ne jau tāpēc, ka man tobrīd būtu bijusi kāda liela garīgā pieredze. Baznīcu tad apmeklāju tikai lielākajos svētkos. Nolēmu – kāpēc ne? Pēc vidusskolas beigšanas atkārtotju katehismu un aizbraucu uz semināru, mani uzņēma.

— Jau trīs gadus esat priesteris. Kā izjūtat savu priesterību?

— Es nemaz nevaru iedomāties, ka varētu būt kas cits. Mans aicinājums ir būt par priesteri. Strādājot draudzē, uzņān nogurums un nespēka brīži, un, iespējams, var rasties kārdinājums iet pa vieglāko ceļu. Bet es neredzu sevi kaut kur citur. Esmu prieste-

ris. Ar gadiem, domāju, šī apziņa arvien augs.

Es atceros tos priesterus, kuri man bija paraugs vidusskolas gados. Gribu līdzīgi liecināt cilvēkiem par patiesību, mācīt saprast, kas ir mūžība un kas ir svarīgākais dzīvē.

— Šis ir jūsu pirmais studiju gads ārzemēs. Kāda ir iegūtā pieredze?

— Es studēju Venēcijā Baznīcas tiesības. Ir gan viegli, gan grūti. Būt studentam nav viegli, īpaši, kad esi priesteris, jo tu vairs neredzi savu kā priesteri lietderību. Pietrūkst cilvēku, ar kuriem strādāt. Pašlaik gan jau varu arī Venēcijā piedalīties draudzes aprūpē, un kļūst vieglāk.

Pamazām pilnveidojas valoda, iepazīstos ar Rietumu kultūru, atrodu jaunus draugus. Tad jūtos drošāks, man patīk mācīties. Tas nav viegli, īpaši svešvalodā, bet vienmēr var uzzināt ko jaunu par Baznīcu, tās veidošanos, kas arī ir mans studiju objekts.

— Venēcijā jūs strādājat ar cilvēkiem no tā sauktās neokatehumentu biedrības. Pastāstiet par to vairāk!

— Tā ir katoļu kopiena, kuras locekļi cenšas no jauna izdzīvot un padziļināt savu kristību pieredzi, saprast, ko nozīmē būt kristie-

● Juris Zarāns: «Mans aicinājums ir būt par priesteri. Es nevaru iedomāties, ka varētu būt kaut kas cits.»

tim. Kā izdzīvot Svētos Rakstus, kāda ir to loma cilvēka dzīvē, kā un cik es ar savu darbu, lūgšanām un līdzekļiem piedalos Baznīcas veidošanā.

Kopienas cilvēki tiek divas reizes nedēļā, kopā lasa Svētos Rakstus un svin Svēto Misi, kuras liturģija ir pēc iespējas tuvināta pirmo kristiešu laiku liturģijai. Reizi mēnesī visai kopienai ir viena kopīga rekolekciju diena. Šai kopienai pieder gan pieaugušie, gan bērni, kuru ir daudz, jo tās pārsvarā ir daudz bērnu ģimenes, kuras ir izvēlējušās atvērtību dzīvībai. Es strādāju ar pusaudžiem, un tā ir grūtākā grupa, jo tas ir vētrains laiks arī garīgajā dzīvē. Bet šajos

dievkalpojumos tiešām izjūti pirmo kristiešu garu – to īpašo vienotību un ģimeniskumu. Pēc Svētās Mises svētku dienās ir kopējs azāids.

Neokatehumentā ir draudzes daļa, tas ir draudzes katehizācijas veids. Ar savu dzīves stilu viņi cenšas liecināt par Kristu. Savu dienu viņi cenšas pavadīt Dieva klātbūtnē, izvēloties kristīgās vērtības, to, kas ir labs un paties, nevis to, kas varbūt ir ērtāks vai, kā visi to dara. Tā darīja Kristus, tā mēs varam sludināt Evaņģēliju ar savu dzīvi.

Viņiem ļoti palīdz tas, ka var sanākt kopā, ka daudzi ir draugi jau 20-30 gadus. Tas stiprina, jo viņi ir kā viena liela ģimene, kurā viens otru atbalsta. Mūsu draudžu lielākā bēda varbūt ir anonimitāte, kad tu atnāc un aizej, tā arī paliecot citu nepazīst.

Īpaši svarīga neokatehumentu kopienas locekļiem ir kristību pieredze. Bērni vienmēr, izņemot slimības gadījumus, tiek kristīti tikai Lieldienu naktī, kā tas bija pirmo kristiešu laikā. Parasti uz to laiku ir daudzi kristāmi bērni, un kristību dievkalpojums, vienots ar Jēzus augšāmcēlšanās svētkiem, izvērsas par patiesām ģimeņu svinībām.

— Kāda ir Kristības sakramenta nozīme un kāpēc ir tik svarīgi šo sakramentu svinēt tieši Lielās Sestdienas dievkalpojumā?

— Vienkāršs skaidrojums, pie

kura esam pieraduši – kristības sakramentā tiek piedots pirmdzimtais grēks. Tiekam izrauti no cilvēces grēku straumes, kas sākās ar Adamu un Ievu, un kļūstam par Dieva bērniem. Un tā nav tikai metafora, simbols, tas ir konkrēti. Kā es esmu Jāņa dēls vai Pētera meita, tikpat konkrēti es esmu arī Dieva dēls vai meita.

Ar kristību es ieeju Baznīcā, es varu pieņemt citus sakramentus, saņemt zēlastības. Man ir arī savi pienākumi. Kristības sakraments veido Baznīcu, tas dzemdina jaunus Baznīcas locekļus.

Lielās Sestdienas dievkalpojumā un Kristības sakramenta saite ir ļoti būtiska. Kā liecina sv.Pāvils, šajā sakramentā mēs līdz ar Kristu ieejam nāvē (ūdens simbols) un augšāmcēlamies.

— Ko nozīmē būt Dieva bērnam?

— Iemantot visu to, kas pieder Dievam – mūžīgo dzīvi, dzīvi ar Dievu, visus Dieva darbus. Gan tagad, gan mūžībā.

— Ko jums pašam nozīmē tas, ka Kristus ir augšāmcēlies?

— Drošību. Viņš ar savu dzīvi, nāvi un augšāmcēlšanos apliecina, ka viss, ko Viņš ir runājis un atklājis, ir patiesība. Tā ir iekšējā drošība cilvēciskajā vājumā. Es nebaidos no savas vai tuva cilvēka nāves. Noticot Kristus, viss iegūst citu jēgu un skatījumu. Jā, es jūtos droši savā dzīvē.

Saisināti no «Ludzas Zeme»

Ciemos pie draugiem Francijā

Nobeigums. Sākums 20. un 24. maija numuros.

20. aprīļa pēcpusdienā iebraucam PARĪZĒ, vispirms Bruno mūs uzņem piepilsētas Ville d'Avray bērnu dārzā, kuru viņš vada. Pēc viegla launaga iejūtamiem Bruno audzēkņu lomā — seko ģeogrāfijas lekcija par Franciju un deju stunda. Bērnu dārza trīsgadīgie apmeklētāji iedziedājuši disku, kurā ir mūzikas skolotāja komponētas dziesmas ar viņu pašu vārdiem; vienu no tām, «*l'poi tai tai yé*», Bruno mums jau ir iemācījis, un tā kopš mūsu satikšanās Avelonā ir ceļojuma himna; katrs saņemam dāvanā šo ekskluzīvo ierakstu. Vakarā dodamies pastaigā pa netālu esošu parku, kurā viens pie otra plešas milzīgi dīķi. Tāda daba lielpilsētā ir īsts atradums; drīz mēs dodamies uz nākamā Parīzes priekšpilsētu — SEVRES. Sevras konservatorijā paredzēts mēģinājums ar konservatorijas orķestri un vietējo kori, lai gatavotos koncertam Atrium teātrī. Daži dziedātāji ir bijuši Dziesmu svētkos un atzīstas, ka viņiem esot neērti dziedāt, kad klausās latvieši, turklāt izpildīt mūsu tautas dziesmas; šī nebūs pirmā vieta, kad dzirdam francūzus stāstā vienu otram kā leģendu, ka mūsu skolās kora nodarbības kā mācību stundas sākas jau no mazām klasēm; Francijā, kā vairākumā Eiropas valstu, jebkura jaunrade ir neobligāts un maksas pasākums — gan dziedāšana, gan dejas, gan teātris utt., līdz ar to amatieru kora līmenis ir visai zems, viņi regulāri dziedāt sākušies tikai pusmūžā, daudzi pensijas gados. Taču mēģinājums norit veiksmīgi, Alberts Vucāns pat atrod kopīgu valodu ar Sevras orķestri, kas pavada kori un kas viņam būs jādāriģē koncertā nākamajā dienā.

Jau naktī kopā ar jaunajām ģimenēm pārrodamies mājās. Un iepazīstamies ar parīziešu dzīvi. Pirmā lielākā atšķirība — māju iekārtojums: atāļākajos reģionos, kur viesojamies ceļojuma sākumā, mājas bija piepildītas daudzām mīļiem niekiem, paklājiem, segām, puķu podiem, suvenīriem, traukiem utt. Parīze ir atturīgāka itin visā — kā savu mājokli iekārtojumā, tā maltītes un emocijās. Parīzes dzīvokļu plašums, lielle spoguļi, ērtās mēbeles, modernie telefoni, datori, virtuves un vannas istabu aprīkojums liecina par pārtību, taču te nav nekā lieta. Līdzīgi parīziešu izskats it kā pauzē nevēlēšanos nest līdzīgu kaut vienu lietu kilogramu, sievietes tērpa izsmalcinātība, bet atturīgā, tāpat sirsniņģums attiecībā neizplūst stundām garās sarunās kā, piemēram, tas bija Normandijā. Parīzē nekad isti nepietiek laika, ne sarunām, ne miegam, ne brokastīm. Aizejot gulēt, pa logu, kas ir visas guļamistabas sienas lielumā, redzu tālu uz priekšu tikai daudzstāvu mājas. Tajās gandrīz katrā ir koplietojams baseins un lejasstāvos garāžas vairākos līmeņos, kur nolikt mašīnas, kas katrai ģimenei ir vairākas; dzīve te ir ļoti ērta, bet to nopelna ar iekļaušanos kopējā, ātri rotējošā sistēmā ar stingriem, vispārpieņemtiem noteikumiem. Ne velti bezpajumtniekus Francijā iedala divās grupās — tajos, kas vienkārši «nolaidušies», un tādos, kas aizgājuši ielās, protestējot pret standartdzīvi. Bet tādas ļaudis mēs redzēsim maz.

Agri 21. aprīļa rītā Latvijas autobuss jau brauc gar Sēnas krastā piestājušiem kuģiem, kuros turīgākie Parīzes iedzīvotāji ierīkojuši sev mājas. Šorīt mums paredzēts uzbraukt pašā Eifeļa torņa galā. Diemžēl arī ir bieža migla, un skats uz Parīzes panorāmu nesolās būt tāls. Savādi ir just torņa vieglo šūpošanos vējā, uz zinām, ka svārstību amplitūda sasniedz vienu metru. Cilvēku burzma un tās izraisītie sastrēgumi Eifeļa šaurajos gaitēnos un liftos arvien pieaug; mēs dodamies tālāk.

VERSALA. Slavenais klasicisma piemineklis, karaļa Luija XIV rezidence un tās pēdējo iemītnieku Luija XVI un Marijas Antuanetes patdvārzis.

● Luvras muzeja apmeklējums Parīzē.

Stāsts par abu pēdējām dienām pili 1789. gada revolūcijas kulminācijā, bēgšanu pa slepenajām ejām, apcietināšanu un nāvessodiem, izrādās interesantākā ekskursijas daļa. Pils interjers savā majestātiskajā greznumā ir tik prātam neapptverams, ka drīz kļūst garlaicīgs. Cilvēks pazūd starp senu karaļu bistēm un portretiem, starp triju marmora šķirņu apdarinātiem kamīniem un tādām kolonnām, kuru galu var saredzēt krievu atgāzot galvu, un tikai dižciltīgo guļamistabās vēl var sajūst kaut nelielu cilvēka klātbūtni, sajūst dzīvi, kas te reiz noritējusi. Un vēl arī tikko atjaunotajā spoguļu zālē, kuras spoguļiem klātās sienas atstaro daudzo milzīgo kristālu atspulgu, un šajā mirgā atdzīvojas gadsimtiem sena galma ballu noskaņa. Pils dārzos ir daudz iedvesmojošāks, platību tā arī neizdodas aptvert. Tā ir vesela pilsēta, kas aiz katra nākamā, krūmu ieskauto ieliņu pagriezienu sola jaunu strūklaku ar antikām skulptūrām zelta vai marmora krāsās, kādu gigantisku sniegbaltu amforu vai eksotisku, ziedošu koku pudurī. Dārzos ir tik liels un krāšņs, ka pat izbraukums kariatē pa to aizņem pusi dienas.

Beidzot dodamies uz Atrium koncertzāli, kur šovakar paredzēts koncerts. Ekskursijas bija pamatīgi nogurdinājušas orķestrantus, taču neatlika nekā cits kā saņemties — Atrium zālē var uzņemt 900 skatītājus, un tā ir liela atbildība. Lai jau sākumā atkausētu parīziešu sirdis, abas vakara vadītājas — tautumeitas Dzintra (tulks un viena no latviešu — franču kora sadarbības aizsācējām) un Leide publiku uzrunā franciski, par atbildi izskan sirsniģi aplausi, koncerts sākas veiksmīgi. Pamazām klausītāji pārņem latviešu mūzikas pacilāto noskaņu, dzīvo līdzī arvien atsaucīgāk. Solisti, kā jau tas tagad pierasts, tiek īpaši sumināti, un diriģents Roberts šajā koncertā iegūst jaunu titulu — «dejojošais diriģents» — publikas nepātrauktie aplausi koncerta izskaņā iedvesmo viņu uz aizrautīgu, dejai līdzīgu diriģēšanu. Noslēgumā Parīze apliecina savu draudzību ar Sevras kora un konservatorijas orķestra izpildītām «*Dievs, svētī Latviju!*», «*Pūt, vējiņ!*», «*Karoga dziesma*», «*Lūgšana*» un «*Apliecinājums*».

22. aprīlī mums tiek dāvāti dārgumi no Parīzes sirds, un pirmā ir MONMARTRE — atkal rīta agrumā kāpjām pakalnā, uz kura garu, baltu kāpņu galā slejas Svētās Sirds baznīca, viena no skaistākajām baznīcām pasaulē. Tās interjeru veido smalki jūgendstila gleznojumi un freskas

● Pieņemšana Francijas Senātā. No kreisās Alberts Vucāns, Baltijas grupas vadītājs Denis Badrē, Sevras konservatorijas direktors Žilbērs Vildjē, franču kora asociācijas «Aiga» prezidents Bruno Davio.

zelta, baltā un debesszilā krāsā, kā arī filigrāni veidoti tāda paša stila nelieli altāri gar abu sānu jomu sienām. Pēc arābu arhitektūras paraugiem veidots un apgleznotais kupols savieno austrumniecisko un eiropieisko, kas šajā dienā veido ārkārtīgi vieglu, gandrīz gaisīgu un neapšaubāmi reliģiski iedvesmojošu gaisotni. Un ar tādu pašu vieglumu baznīcas pakājē visu Monmartras kalnu nosēj mākslas veikalniņi un kafējnīcas, portretus un ainavas gleznojoši mākslinieki ieliņās, dzīvās skulptūras un leijerkastnieks 20. gs. leģendās Aristida Briāna tērpā — melns mētelis un platmale, sarkana šalle. Šajā vietā, kā daudzās citās, mēs saprotam, ka Parīzē būtu grūti spert soli, «neiekāpjot» vēsturē, tā vienkārši turpina te dzīvot. Dodoties tālāk gar Sēnu uz Parīzes Dievmātes katedrāli, visas krastmalas garumā bukinistu veikaliņos kā muzeju stendos izliktas gadsimtus vecas avīzes, grāmatas, fotogrāfijas, pastkartes... un pati katedrāle savu grezno vitrāžu noslēpumainajā gaismā atdzīvina Igo romāna tēlus un kaislības. Autobuss riņķo pa pilsētu, un viens pēc otra mums tiek nosaukti pasaules kultūras pieminekļi — Napoleona no Ēģiptes atvestais obelisks, Panteons, Monparnasa tornis, viens no pirmajiem debesskrāpjiem, Triumfa arka un modernās arhitektūras rajona Defēnsē arka utt., utt. Parīzes neatkārtotajam slēpjas tās neapptveramajā bagātībā — pat ja mums nepietiek ar tās nebeidzamo skaistumu, aiz katra sienas slēpjas kāds stāsts, kas šo māju padara nenovērtējamu. Tāda

ir, par piemēru, bijusi dzelzceļa stacija, kas mūsdienās pārtapusi par Orsē vārdā nosaukto mākslas muzeju. Tajā cita starpā glabājas ievērojama impresionistu mākslas darbu kolekcija, un mums šodien ir iespēja redzēt «dzīvā» tik daudzreiz uz pastkartēm un afišām redzētās Van Goga «Saulspūķes» un Mistera Bīna filmā satikto Vistlera «Māti».

Pēcpusdienā mēs tiekam gaidīti pieņemšanā Sevras mērijā un sadraudzības vakarā Sevras konservatorijā, kas tam seko. Šis ir sirsniģākais vakars visas turmejas laikā. Te kopā sanākuši latvieši — franču sadraudzības iedibinātāji un turpinātāji, kas atceras savu nu jau 15 gadus ilgo sadarbību. Alberts Vucāns, Dzintra Medne un Bruno Davio savstarpēji apmainās dāvanām un sirsniģiem vārdiem, kas izskan gan franču, gan latviešu valodā, jo Bruno un Žans Žaks jau gadu mācās latviešu valodu, Žans-Žaks šis aizraušāns dēļ jau ir nodēvēts par Jānīti. Vairākkārt izskan Eiropas Savienības vārds, francūži apgalvo, ka tādos sadarbības projektos kā šis, viņi redz Eiropas patieso būtību. Interesanti vērot, kā glīti sapostās parīzietes pie viņa glāzes apspriež jaunākās modes un interesantākos vīriešus un tad viegli pārmetas uz politiskām tēmām, jo tā francūžiem ir patiešām ikdienišķa nodarbe — apspriest jaunākos pieņemtos likumus un neapmierinātības gadījumā tūdaļ rīkot streikus un pikeetus. Franču tautas politiskā aktivitāte tieši ietekmē viņu valdības lēmumus. Runājot par virtūti, bū šeit sastāv gal-

venokārt no veikalos iegādātiem gataviem saldētiem salātiem, picām, kūkām, sieriem. Sievietes labprāt stāsta, cik maz laika pavadījušas tā vai cita produkta atsaldēšanai, te netiek apspriestas receptes, bet gan labākās mikroviļņu krāsnis. Pamatīgs kontrasts pēc Normandijas, kur mājasmātes lielāko dienas daļu aizņēma tieši iepirkšanās un gatavošana.

Beidzot pienāk arī 23. aprīlis — diena, kad paredzēts koncerts Parīzes Senātā. Jau ieiešana teritorijā liek apzināties pasākuma nopietnību — visi instrumenti un mantas tiek īpaši skanēti, konfiscējot nažus un citus asus priekšmetus, turklāt tiek dots rīkojums uz skatuves atrasties ne vairāk kā 14 mūziķiem vienlaikus, kas diriģentam liek samazināt orķestra lielumu. Senāta iepazīšana izvērsas ekskursijā, kurā uzzinām par grāfa Luksenburga, Marijas Mediči un Napoleona ieguldījumu ēkas celtniecībā un iekārtošanā. Te līdzīgi kā Versajā sienas klāj zelts un tumši sarkans samts, tā rodas iespaids, ka būs jākoncertē pašam imperatoram. Ekskursiju noslēdz pašreizējās parlamenta sēžu zāles apskate ar iespēju pasēdēt senatoru krēslus.

Mēģinājums paiet, pārvarot ilgajās ekskursijās un pasākumos uzkrāto nogurumu. Taču uzdevumu sola atvieglot zāles labā akustika, kas orķestrim piešķir plašu, sulīgu skanību. Drīz arī sākas koncerts. To atklā senators Denis Badrē, kura darba lauks ir tieši sakari ar Baltijas valstīm (pieņemšanā pēc koncerta viņš stāstīja klātesošajiem par pačomju laika politikajām peripetijām ap Franciju, Latviju un Krieviju). Par lielu pārsteigumu un pagodinājumu senators pasniedza Albertam Vucānam un Dzintrai Mednei medaļas par starptautisku sakaru veicināšanu 15 gadu garumā. Runu saka arī Latvija vēstnieks Francijā Rolands Lapuķe, kurš apsvēic abas puses ar ilgo, auglīgo sadarbību un jaunos mūziķus ar iespēju koncertēt vietā, kur pirms viņiem uzstājies Gidons Krēmers (!). Koncerts sākas, šoreiz tajā tikai latviešu mūka. Par klausītājiem jāaska — tā ir «smalka publika», ar īpašiem Senāta ielūgumiem nākuši, tie ir izsmalcināti gan tērpos un rotās, gan prasībās. Jūtams, ka iesākumā viņiem ne visai patīk «Zemnieku polka» un latviešu ātrie, vitālie valši, taču neizskaidrojamā kārtā sākotnējā pretestība tie ātri vien pārvarēta un pēdējos skaņdarbos publika jau aplaudē līdzīgi, noslēgumā sveicot orķestri ar īstām ovācijām. Pēdējais Francijas koncerttūres posms ir godam izturēts. Un atkal Sevras koris un orķestris izpilda latviešu dziesmas un Latvijas valsts himnu, piešķirot koncertam sirsniģu izskaņu. Koncertam sekojošās pieņemšanas laikā parīzieši tik ļoti apjūsmo mākslas skolas audzēkņu darbu izstādi, ka sāk pamazām tos arī iegādāties, viens otru pamudinot un beigās sarīkojot īstu tirgu. Viņi nebeidz brīnīties par darbu autoru nelielo vecumu. Mākslas skolas maciņā krājas līdzīgi fotokameras iegādei.

24. aprīlis, svētdiena, iesākas ar Luvras muzeja apmeklējumu. Par to var stāstīt gadiem, jo tā pilnīga apskate vienam cilvēkam prasa aptuveni gadu. Pietiks, ja pieminēšu slaveno Monu Lizu, Samotrākes Niki, Ēģiptes piramīdu sarkofāģus. Uzturēšanās pie pasaules mākslas vēstures avotiem nebija ilga, taču senatnīguma elpu sajūst pāspējām.

Svētdienas vakarā atvadījamies no Parīzes, veicot izbraucienu ar kuģi pa Sēnu. Naksniģajā pilsētā bija izgaismoti visi ievērojamākie objekti, tos, lēni garām slīdot, apskatījām pēdējo reizi, cerot varbūt kādreiz atgriezties.

Visa pirmdienā pagāja Disnejlendā kalniņos, raķetēs, vilcienu, mašīnās. Klīdzot bailēs un smeļoties pavadījām pēdējo dienu Francijā.

Sekoja ceļš mājup. Pēc divām dienām iebraucām Preļos. Un tad arī te sākās pavasaris. Tālāko jūs zināt pašī. Inga Surgunte

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

**Paaugstinātas procentu likmes depozītiem
no 2005. gada 23. maija līdz 4. jūlijam**

Īpašais piedāvājums:

Telefonbankas pieslēgums bez maksas

VISA Electron karte bez kartes izsniegšanas
maksas neatkarīgi no depozīta lieluma un termiņa

Kartes izsniegšana bez maksas attiecas uz kartes lietošanas 1. gadu

Hansabanka

SIA «Sala Mežs» iepērk

Apses zāģbaļķus (2,5 m un 3,1 m garus)

diam. 20-26 cm	LVL 23,00
diam. 26-32 cm	LVL 25,00
diam. 32 cm	LVL 27,00

A klases bezzaru zāģbaļķus, kodola iekrāsojumu 1/3 no diametra (2,5 m un 3,1 m garus) diam. 28 cm LVL 30,00

Piegādes vieta «Graudi», Kūku pag., Jēkabpils raj., iespējams transports. Mob. tālr. 9482191, 9275377.

Pērk lapu koku cirsmas, mežu īpašumā. Palīdz noformēt zemesgrāmatā. Mob. tālrunis: 9288620.

PIEDĀVĀ DARBU

Anglijā, Īrijā un Kiprā.

Dažādās specialitātēs (var bez angļu valodas zināšanām). Ātra izbraukšana.

Īpašs piedāvājums:

vasaras sezonas darbi Anglijā!!!

SIA «Regus». Licence nr. 92, nr. 73, nr. 91.
Tālr. Jēkabpili 5223555, Rīgā 7226607

**SIA «KOKLES MĒBELES»
PIEDĀVĀ DARBU galdniekiem
darbā ar masīvkoku.**

Alga 200 - 600 Ls.

Galdniecība atrodas Dobeles rajonā,
ir vieta dzīvošanai.

Tel: 8377226, 9782870.

SIA «Čistjakovs un partneri»

PĀRDOD:

rotoru plaujmašīnas, kartupeļu stādāmās mašīnas, konveijera tipa grābekļus, miglotājus un citu tehniku.

Ir transports.

Tālr. 5323798, 9493106.

**SIA «Ranko» iepērk
mājlopus dzīvsvārā.**

Samaksa tūlītēja.

Tālr. 42807, 9161121.

**PREIĻU MŪZIKAS UN MĀKSLAS SKOLA
28. maijā plkst. 10.00 notiks
jaunu audzēkņu uzņemšana.**

Tālrunis uzziņām 5322542.

PĒRK MEŽU AR ZEMI

(arī lietošanas tiesības) par labu samaksu Galēnu, Rudzātu, Saunas, Silajāņu, Stabulnieku un Sīļukalna pagastā.

Tālrunis 9228725; 6187777.

Fakss 7103080.

**PĒRK nojaukšanai nedzīvojamās
ēkas no viengabalainiem
māla kriegeljiem.**

Tālr. 9792103; 6758874.

**PĒRK angārus vai angāru
karkasus.**

Varam demontēt.

Tālr. 9792103; 6758874.

**Izgatavojam un piegādājam peldošās
platformas laivu pietātnēm,
peldvietām, makšķerēšanas vietām
un citām vajadzībām.**

Tālr. 6388258.

SIA «Piebalgas Tekstils» pret vilnu (mazgātu) un naudu realizēs segas, aizkarus, dzijas.
3. jūnijā Galēnos 9.00, Lomos 9.30, Smelteros 12.00, Prikuļos 12.30, Rudzātos 13.00, Rožupē 14.00, Sutros 14.30, Vārkavā 15.00, Upmalā 15.30, Arendolē 16.00. Tālr. 6241410.

Z/s «Lankalni» iepērk mājlopus.

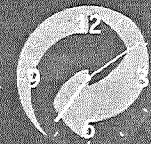
Transports bez maksas.

Tālr. 33-33643 darba laikā,
9147712 darba laikā un vakaros.

**Akciju atbalsta: SIA «Preiļu saimnieks» un Līvānu pilsētas
pašvaldības uzņēmums «Dzīvokļu un komunālā saimniecība»**

Konkursa galvenā balva – dāvanu karte 25,- Ls vērtībā jebkurā „Zvaigzne ABC” veikalā Latvijā. Katras kārtas trīs pareizo atbilžu iesūtītāji balvā saņem CIDO persīku nektāra iepakojumu (15 pakas).

Balvas, lūdzu, saņemt laikraksta redakcijā no 1. jūnija, uzrādot personu apliecinājošu dokumentu.

Laiks šķirot papīru!

Konkursa IV kārtas pareizās atbildes:

Jautājums: Kuram no šiem iepakojuma veidiem ir visīsākais dzīves ilgums?

Atbilde: Papīram

Jautājums: No kā sastāv daudzslāņu kartona iepakojums?

Atbilde: Katrs slānis ir no dažāda veida celulozes

Jautājums: Kādus produktus ražo papīrfabrikās no otrreizēji pārstrādātajām piena un sulas pakām?

Atbilde: Tualetes papīru, papīra mutautiņus, papīra kastes, biroja kancelejas preces u.c. līdzīgus produktus no papīra

Konkursa IV kārtas uzvarētāji:

Tatjana Trubača, Guna Trubača, Jānis Trubačs

www.zalais.lv

WORKINGDAY

Uzņēmums ANDA OPTEC SIA, kas atrodas Līvānos un ražo kvarca optiskās šķiedras, optisko šķiedru kūļus un dažādus instrumentus medicīnisko lāzēru pielietošanai, sakarā ar darbības paplašināšanu aicina darbā:

**Darbiniekus
optiskās šķiedras
izstrādājumu ražotnē**

Prasības:

- vidēja tehniskā izglītība;
- vēlama pieredze darbā ar rasējumiem;
- precizitāte un sistematiska pieeja darbam;
- vēlme mācīties.

Piedāvājam:

- Lieliskus darba apstākļus un jaukus kolēģus;
- Interesantu darbu starptautiskā uzņēmumā;
- Ļoti konkurētspējīgu atalgojumu;
- Uzņēmuma organizēlu apmācību.

CV lūdzam sūtīt uz:

WorkingDay Latvia
Tērbatas iela 53 - 4, Rīga, LV-1011
Fakss: 7290222, tālrunis: 7803359
E-pasts: laura.biteniece@workingday.lv

**Valsts probācijas dienesta
pārvalde**

izsludina konkursu uz šādām vakantajām ierēdņu amatu vietām:

Valsts probācijas dienesta Preiļu teritoriālās struktūrvienības vecākais referents (2 vakances).

Ar prasībām pretendentiem, darba pienākumiem un pieteikšanās kārtību var iepazīties

Valsts probācijas dienesta mājas lapā www.probacija.lv vai zvanot pa tālruni 7114249.

**Aglonas pagasta padome paziņo,
ka 2005. gada 27. aprīlī ir
pieņemts lēmums:**

1. Apstiprināt detālplānojumu Aglonas pagasta zemes gabalam «Ozolājs» (kad. Nr. 7642-004-0596), kas atrodas Cirišu ezera dabas parka teritorijā, ar mērķi paredzēt uzbūvēt dzīvojamo māju.

2. Detālplānojuma Aglonas pagasta zemes gabalam «Ozolājs» saistošo daļu, apbūves noteikumus un atļauto teritorijas izmantošanu apstiprināt par pašvaldības saistošajiem noteikumiem nr. 2.

Visi interesenti var iepazīties ar detālplānojumu un saistošajiem noteikumiem Preiļu rajona Aglonas pagasta padomē.

**PĒRK melnos un krāsainos
metālulūžņus. Tālr. 6323219**

КУПИЛЮ лом черного и цветного металла. Тел. 6323219.

Latgales Finanšu un investīciju kompānijas Preiļu filiāle piedāvā
✓ kredītus pret nekustamo īpašuma ķīlu.
Preiļi, Raiņa bulvāris 13, 300. kab. poliklīnikā.
Līvānos (tikai otrdienās, iepriekš jāpiezvana)
kultūras nama ēkā. Tālr. 5324164, 8345847.

PLASTIKĀTA LOGI par supercenu!

Līzings, montāža, apdare.

Preiļos, Raiņa bulv. 7a.

Tālr. 5321411, 9822779.

**JURIDISKIE
PAKALPOJUMI
— jebkuru līgumu
sastādīšana,
reģistrēšana
Komercreģistrā u.t.t.
Tālr. 6162288.**